

Arrest

nr. 65 967 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door haar voogd S. K. EGGERS en haar advocaat A. BUEKENHOUDT, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 13 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 23 maart 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalische staatsburger van Shekal origine te zijn afkomstig van Mogadishu. U verklaart 15 jaar te zijn en bent minderjarig. Uw ouders overleden toen u 4 jaar oud was. U groeide op bij uw grootvader. Hij nam u mee naar Galkayo, waar u verbleef tot u ongeveer 7 jaar oud was. U keerde met uw grootvader terug naar Mogadishu, omdat de Shekal clan niet welkom was in Galkayo. U

verbleef tot u ongeveer 11 jaar oud was in Madina, Mogadishu en daarna vluchtten u en uw grootvader naar Djibouti. U bleef er een jaar en enkele maanden en dan keerden jullie terug naar Mogadishu omdat jullie illegaal verbleven in Djibouti. U werd in Madina, Mogadishu door Al Shabaab meegenomen. In 2009 werd u samen met enkele vrienden op de markt gedwongen Al Shabaab te volgen. U werd naar een kamp gebracht en u werd toegesproken door de leider. De leider beloofde dat u alles zou krijgen als u Al Shabaab zou vervoegen. Een andere man, die ervan beschuldigd werd een spion te zijn, werd voor uw ogen gedood. Daarna kreeg u een wapen en werd u gedwongen om op het dode lichaam te schieten. U kon niet op het lichaam schieten omwille van uw gezichtsproblemen. U werd ergens apart gezet en er werd u gezegd dat u zou dienen als zelfmoordenaar. U weigerde en u werd gefolterd. U werd met een mes in de kaak gesneden. Al Shabaab bracht een regerings soldaat en hij werd voor uw ogen afgemaakt. Daarna kreeg u een mes en werd u gedwongen om het dode lichaam te bewerken. U weigerde en u werd in een kamer opgesloten en gefolterd. Op een nacht werd u opgehaald en er werd u gezegd dat u zich zou gaan opblazen. U moest eerst nog dode lichamen begraven. Rond 8 uur werd u naar de haven van Mogadishu gebracht. Uw grootvader en de ouders van een andere jongen hadden losgeld betaald. U werd in de haven achtergelaten. U volgde uw grootvader naar huis en kreeg een traditionele behandeling. U besloot het land te verlaten uit vrees opnieuw in de handen te vallen van Al Shabaab. U hebt Somalië verlaten en op 13 oktober 2010 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zo blijkt uit uw verklaringen die u aflegde voor het Commissariaat-generaal dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk afkomstig zou zijn uit Mogadishu en de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen op het Commissariaat-generaal niet overeenstemmen met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Op het Commissariaat-generaal verklaart u van de clan **Shekal** te zijn (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd.1.2.2011, hierna CGVS, p.4), terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde te behoren tot de **Isse** clan (zie gehoor DVZ, punt 6d en vragenlijst CGVS, punt 2.7.). Wanneer u door het CGVS wordt gewezen op deze inconsistentie, antwoordt u dat het een fout was, dat u wat afwezig was en u het zich niet kon herinneren (zie gehoor CGVS, p.4). Het is merkwaardig dat u zich een belangrijk element van uw identiteit, met name uw clan, niet kon herinneren of u hierover zou vergissen. Overigens gaat het hier niet om een verspreking maar om twee verschillende bestaande clans. Wanneer gevraagd wordt wat de subclans zijn van uw clan Shekal, antwoordt u dit niet te weten (zie gehoor CGVS, p.4). Hierop wordt u gevraagd hoe dit komt en u stelt dat uw grootvader niet vertelde over het clansysteem (zie gehoor CGVS, p.4). U voegt toe dat het kennen van het clansysteem nadelig kan zijn en dat er oorlog is in het land en u gedood kan worden als u in de handen komt van de vijanden van de clan (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer er u door het CGVS wordt op gewezen dat het dan toch net des te belangrijker is uw eigen clan en de vijandige clans te kennen, zegt u dat het niet belangrijk is (zie gehoor CGVS, p.4). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de herkomst van uw clan. U verklaart eerst dat uw clan niet in de meerderheid is in Mogadishu, om nadien uw verklaringen te wijzigen - wanneer gevraagd wordt waar ze in de meerderheid zijn - en te stellen dat de meerderheid van uw clan in Mogadishu leeft (zie gehoor CGVS, p.4). U voegt toe dat u niet weet waar in andere delen van Somalië de rest woont (zie gehoor CGVS, p.4).

Daarbij verklaart u de clan van uw moeder niet te kennen (zie gehoor CGVS, p.4). Hoewel u stelt dat uw ouders overleden zijn toen u vier jaar oud was, is het toch weinig aannemelijk dat uw grootvader u niets over uw ouders zou hebben verteld. U verklaart later in het zelfde gehoor dat uw grootvader voor Maryam Ali en haar twee dochters zorgde. Aanvankelijk zegt u dat ook hun clan u onbekend is (zie gehoor CGVS, p.5). Vervolgens zegt u dat ze Maroone zijn (zie gehoor CGVS, p.5). U stelt dat de clan Maroone in de meerderheid is in het district Madina (zie gehoor CGVS, p.6), wat niet overeenstemt met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de helft van de bevolking van Mogadishu - waar Madina zich bevindt - tot de Hawiye clanfamilie, subclan Abgal, behoort en de meesten van hen die nog in de stad verblijven, behoren tot die clan. Volgens de informatie is de Hawiye-clan Suleiman nog steeds vertegenwoordigd in Medina. De clan Maroone werd als dusdanig niet teruggevonden (zie informatie administratieve dossier). U bent niet in staat namen te noemen van andere clans die in Mogadishu wonen. Wanneer u hierop gevraagd wordt zelf enkele namen van clans in Somalië te noemen, geeft u de namen Shekal, Maroone en Furlabe (zie gehoor CGVS, p.6).

Het is merkwaardig dat uw kennis over de clans uitermate beperkt is. Uw verklaringen - rekening houdende met uw jeugdige leeftijd - overtuigen niet, gezien de Somalische context en het belang van de kennis van het clansysteem in de Somalische samenleving (zie informatie administratieve dossier).

Verder laat uw geografische kennis over Mogadishu te wensen over. U verklaart te hebben verbleven in Madina, Mogadishu van 7 tot 11 jaar oud en daarna van 13 tot 15 jaar (zie gehoor CGVS, p.3). Zodus hebt u de twee laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië in het district Madina, Mogadishu verbleven. U verklaart in Madina te hebben gewoond, maar de andere naam voor dit district is u onbekend (zie gehoor CGVS, p.5). U stelt dat Hodan een buurdistrict is van Madina, maar u kunt dit district niet situeren. U beweert niet te weten in welke richting het is gelegen (zie gehoor CGVS, p.5). Andere districten in Mogadishu zijn u onbekend (zie gehoor CGVS, p.5). Wanneer gevraagd wordt wie uw district controleerde, antwoordt u met Al Shabaab en de islamitische rechtbanken (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u wordt gevraagd wie er de controle had over het district voor de komst van de islamitische rechtbanken, antwoordt u dat de clan Maroone tegen de andere clans vochten, maar u bent niet in staat dit verder te preciseren (zie gehoor CGVS, p.6). U stelt dat Ahmed Dair de leider is van Madina district, maar u kunt niet zeggen tot welke clan hij behoort (zie gehoor CGVS, p.6). Het is weinig aannemelijk dat u niet meer zou afweten van uw beweerde laatste woonplaats in Somalië.

Gezien uw ontoereikende kennis heeft u, rekening houdende met het feit dat u minderjarig bent, niet aannemelijk kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten en dat u ooit in Mogadishu verbleven zou hebben. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie administratieve dossier) en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij een terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. Met betrekking tot het paspoort (n°A01363035 op naam van Mohamed Roble Yasin afgegeven door de Somalische ambassade te Nairobi, Kenya op 19.12.2010 en geldig tot 18.12.2013) dient te worden opgemerkt dat het document niet werd ondertekend door uzelf, de houder van het paspoort. Hierbij dient te worden opgemerkt dat dit document op zich niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen kan herstellen. Men dient er nogmaals op te wijzen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Bovendien dient te worden opgemerkt dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat men eenvoudig op de zwarte markt aan het nieuwe paspoort kan komen, aangezien er geen controle is op de uitgifte ervan (zie informatie in het administratieve dossier). Aldus vormt het door u voorgelegde paspoort op zich geen bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Het medische attest van Dr Ilse Van Gerven dd.8.11.2010 beschrijft uw oftalmologische toestand. U verklaart tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal niet te kunnen schieten omwille van uw oogproblemen, wanneer Al Shabaab u vroeg om op een lichaam te schieten (zie gehoor CGVS, p.7). Uit het voorgaande blijkt dat uw verklaringen niet geloofwaardig zijn hieromtrent. U legde verder geen verband tussen uw oogproblemen en enige mogelijke vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u ernstige oftalmologische problemen heeft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept "*Met betrekking tot de afwijzing van de vluchtelingenstatus*" en de "*afwijzing van de subsidiaire beschermingsstatus*" de "*schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht*" in, hierbij verwijzend naar "*Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling*" en de "*schending van het Vluchtelingenverdrag*". Ter terechtzitting wordt een nieuwe fax neergelegd afkomstig van verzoekers oom.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Somalië te zijn ontvlucht omdat hij er geïsoleerd werd door de Al Shabaab, die hem onder dwang hadden ingelijfd en wilden inzetten als zelfmoordterrorist. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst, en derhalve evenmin aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.3. Verzoeker legt een niet door hem ondertekend Somalisch paspoort voor. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat de handtekening van de houder een essentieel element is van het paspoort. Dit klemt temeer nu blijkt uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er in Somalië geen officiële instellingen bestaan, laat staan die paspoorten uitreiken of controle uitoefenen op de afgifte van paspoorten. Somalische paspoorten worden verkocht op de markt, niet alleen in Somalië maar ook in het buitenland. Verzoekers verklaring dat hij "*niet zelf het paspoort heeft aangevraagd*" en derhalve "*uiteraard niet kan instaan voor de echtheid van het document*", is hiermee niet strijdig en bevestigt eerder dat het geen authentiek stuk betreft maar een frauduleus document. Het ter terechtzitting neergelegde attest van verzoekers oom "*Ik ben K. M A en ik ben de oom van M.R. Deze jongen weet niets over zijn stam, hij is geboren in (Mogadishu) Hamar, wijk Madina*", is een persoonlijke getuigenis opgemaakt op verzoek en ter bevestiging van verzoekers verklaringen. Aan dergelijke verklaringen kunnen bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde worden gehecht. Bovendien kan hieruit afgeleid worden dat verzoeker niet de waarheid spreekt over zijn familie. Immers volgens zijn eerdere verklaringen (zie CGVS-verhoor p.4) had zijn vader slechts één broer K.Y. en had hij zijn grootvader verteld "*dat mijn moeder geen familie had*".

3.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Aangezien verzoekers asielrelaas geheel steunt op zijn nationaliteit heeft de CGVS terecht doorgevraagd op dit punt en aldus aan verzoeker de mogelijkheid geboden zijn Somalische nationaliteit aannemelijk te maken. Verzoeker bleek niet in staat deze vragen adequaat te beantwoorden. Zo is niet ernstig dat verzoekers kennis inzake zijn beweerde land van herkomst quasi nihil is en hij zelfs geen eenduidige verklaringen aflegt over zijn eigen clan. Verzoeker verklaarde immers op de Dienst Vreemdelingenzaken tot de Issa clan te behoren terwijl hij in strijd hiermee op het CGVS beweerde van de Shekal clan te zijn. Uit het CGVS-verhoorverslag blijkt dat verzoeker spontaan aangaf dat *"Ik zei bij de eerste keer dat ik tot Issa clan behoor, maar mijn grootvader vertelde me dat ik tot de Shekal clan behoor"* (gehoorverslag CGVS, p. 4). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent dat de tegenstrijdigheden te wijten zouden zijn aan de tolk. Overigens betreft het hier namen die niet vertaald moeten worden en voor verzoeker een eenvoudig gegeven zijn die hij ongeacht zijn jeugdige leeftijd zou moeten kennen.

3.5. Verzoeker beperkt zich tot loutere beweringen en irrelevante uitvluchten. Daargelaten dat niet wordt aangetoond dat de Somali er een beperkte gezinsstructuur op nahouden, is de essentie van het argument *"dat het in Somalië de ouders zijn die hun kinderen onderricht geven in het systeem van de clans, terwijl de ouders van verzoeker overleden toen hij slechts 4 jaar was. De grootvader van verzoeker heeft hem hierover nauwelijks iets uitgelegd, mede doordat zij vaak onderweg waren met de kudde geiten van de grootvader"* strijdig met het belang van de clan.

Ook al was verzoeker nog jong, met name hij *"is net 15 jaar geworden, en was nog jonger toen hij in Somalië leefde"* en is hij *"volgzaam van aard en stelt niets in vraag"* dan nog had verzoeker met de woorden van een adolescent en de ervaringen van een kind, zijn eigen leefomgeving dienen toe te lichten. Verzoeker beweert thans dat hij zijn omgeving nooit verliet en geen sociale contacten had, terwijl hij op het CGVS verklaarde dat hij zijn grootvader hielp met het hoeden van geiten en hij *"met zijn grootvader naar de markt"* ging en hij *"de laatste 2 jaar les [volgde] in een Koranschool"* (verslag DVZ). Dit kan bezwaarlijk wijzen op een geïsoleerd leven. Het is voorts geheel irrelevant of verzoeker al dan niet naar school ging en hij gealfabetiseerd werd, nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Uit de bewering dat verzoeker *"werd opgevoed door zijn grootvader"*, die *"onderrichtte verzoeker niet in het clan-systeem, noch in de verschillende districten in Mogadishu en welke clans waar verbleven"* blijkt eerder dat verzoeker opgroeide in een normale omgeving en niet in een oorlogsgebied. Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Het dan ook niet ernstig dat verzoeker verklaarde dat het clansysteem *"niet belangrijk"* is en dat kennis ervan zelfs nadelig is (gehoorverslag CGVS, p.4) terwijl verzoeker niet kan weten welke clans *"vijandig"* waren wanneer hij zijn eigen clan (en deze van zijn moeder) niet kent. Er kan dan ook slechts worden vastgesteld dat verzoeker uitgaat van een geheel foutief beeld van de Somalische samenleving. Aldus kan de Raad slechts vaststellen dat uit het administratief geen enkel element kan blijken dat er enigszins op kan wijzen dat verzoeker een band heeft met Somalië of er ooit verbleven heeft. Zijn voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst komen dan ook klaarblijkelijk verzonnen voor, alsook zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.6. Waar verzoeker tenslotte aanvoert dat hij Somalisch spreekt *"met het accent afkomstig uit Somalië"*, benadrukt de Raad dat talenkennis geenszins als een bewijs van nationaliteit kan worden beschouwd nu het Somali tevens in buurlanden van Somalië zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya gesproken wordt, ook niet indien men de taal met een welbepaald accent zou spreken. Verzoeker toont overigens geenszins aan met welk accent hij spreekt, noch dat dit accent enkel in Somalië kan worden aangeleerd en gesproken.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en verwijst in dit verband integraal naar zijn betoog aangaande de vluchtelingenstatus.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Wat artikel 48/4 §2 c van de vreemdelingenwet betreft benadrukt de Raad dat aangezien verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen, hij evenmin aannemelijk maakt dat zijn vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK